Parlament Europejski o sytuacji dzieci niepełnosprawnych

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport
Opublikowano: piątek, 13, wrzesień 2013 00:00
Odsłony: 1396

Dobrze skonstruowane prawo, wątpliwości co do sposobu jego wdrażania. Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Parlamentu Europejskiego opublikowała sprawozdanie zawierające zwięzły przegląd tematów związanych z niepełnosprawnością dzieci w Polsce. To część serii raportów analizujących strategie państw członkowskich dotyczące dzieci niepełnosprawnych.

Eksperci europejscy zauważają cofanie się wielu negatywnych zjawisk, równocześnie wskazują jednak na luki i niedociągnięcia systemowe. Dokument skupia się na omówieniu prawodawstwa bezpośrednio dotyczącego sytuacji dzieci niepełnosprawnych, przytacza wprost treści ustaw i rozporządzeń oraz innych specjalnych zapisów, komentując ich skuteczność na poziomie realiów, z jakimi spotyka się dziecko niepełnosprawne i jego rodzic.

Główny zarzut europejscy badacze formułują następująco: "żadna ustawa nie zabrania wyraźnie dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność we wszystkich sferach życia", a tym, co należy poprawić jest "rozdźwięk między ramami prawnymi a ich stosowaniem". Widziana w tej perspektywie sfera edukacji, mimo silnych gwarancji prawnych dla podmiotowości dziecka, cierpi z powodu złego systemu finasowania, który pozwala przyznane subwencje przekierowywać na zadania inne niż pierwotnie założone. W efekcie szkoły, z braku środków, nie potrafią wywiązać się z obowiązków ustawowych.

W sprawozdaniu dużo miejsca poświęcono nieprzygotowaniu nauczycieli do pracy z dziećmi niepełnosprawnymi i odseparowaniu od siebie instytucji, co w efekcie przynosi powielanie lub rozproszenie pomocy. Podobnie dziedzina pomocy społecznej cechuje się znacznym brakiem koordynacji, a koncentrując się na świadczeniach finansowych, nie dysponuje odpowiednią ofertą usług.

Do ciekawszych zagadnień poruszanych w sprawozdaniu należą te, które traktują o przejściu od minionego systemu opiekuńczego do obecnego modelu traktującego osobę niepełnosprawną jako podmiot w sferze publicznej. Sprawozdanie podaje także przykłady dobrych praktyk, na czele z działalnością Rzecznika Praw Dziecka.

Autorzy odnotowali niedobór rodzimej literatury przedmiotu i badań - stan ten często uniemożliwia nie tylko poznanie zjawiska, ale także monitorowanie działań w obszarze niepełnosprawności dzieci. Sprawozdanie kończą zalecenia dla polityki społecznej kraju i załącznik stanowiący przegląd zjawiska niepełnosprawności wśród dzieci z 18 krajów Unii Europejskiej.

Źródło: www.pfron.org

Phoca PDF